

Prologus

D Prologus beati Hieronimi in
Lucam. Incipit.

Veritas natione. et
vel antiochenis
atiocheno: arte
medicus: disci-
pulus petri et pauli: sed maxime pauli homi-
nus apostolorum: postea paulum
dat a quietu † s. morte: vel fidei: q. idem predi-
cavit. ^{s. consummationem}
secutus usq; ad confessionem eius
^{† s. mortali quod ex continentia patet.}
seruiens domino sine crimine.
Nam neq; uxorem vñq; habens
^{s. existens}
neq; filios septuaginta quatuor an-
noꝝ obiit in bithynia plenus spi-
ritus sancto. Qui cū iam essent scri-
pta euangelia per mattheum qui
dem in iudea. per marcum autem
^{s. inspirante.}
in italia: sancto instigante spiritu
^{s. grecie}
^{s. grecie} in achaie p̄tibus hoc scriptis euan-
geli um. Significans etiā ipse in
^{s. In prologo suo} ad differentias presentis qui
est hieronimi ^{s. falsum.}
principio ante hoc alia esse descri-
pta. **L**ui extra ea que ordo euage-
nit dispositionis exposcit: ea ma-
^{s. necessaria causa}
xime necessitas laboris fuit: ut
^{s. et maxime.}
primum grecis fidelibus. omni-
^{s. ab omnibus prophetis predicti.}
quantum ad prophetas
prophetatione venturi in carnem
dei christi manifesta est humanitas
^{s. erit.}
ne iudaicis fabulis attenti. in so-
lo legis desiderio tenerentur: vel
ne hereticis fabulis et stultis soli-
citationibus seducti exciderent a
^{s. alia causa. s. tercia}
veritate: elaboraret. De hinc vt in
^{s. sui.} ^{s. baptiste.}
principio euangeli iohannus na-
^{s. premissa.} ^{s. Ad honore cuius}
tiuitate presumpta: cui euangeliū
scriberet. et in quo electus scribe-
^{t. s. uero in prologo suo et in ipso opere}
ret. indicaret: contestans in se co-
^{s. plene scripta} ^{s. Euangelistis.}
plerita esse que ab alijs essent incho-
^{s. luce} at. **L**ui ideo post baptismum filij
dei a perfectione generationis in
^{s. Anna mattheus iam scriperat.} ^{s. Sed.}
christo implete. et repetet de a prin-

In Lucam

Principio christo vel ioseph qui fuit initium nati-
vitatis christi: unde genealogia incipit a ioseph
principio nativitatis humanae potestas
ha sp̄sancto ^{s. Scire volentibus}
permitta est: vt requiesceretibus de
^{s. Id est. per quem sc̄z per christum}
monstraret in quo apprehendens
^{s. David.} ^{s. Id est. in principio}
erat per nathan filium introitu re-
currentis in deum generationis
^{s. Id est. deducto alias indisparabilis}
admissio inseparabilis dei: vt p̄e-
dicans hominibus christum suū.
^{s. Id est. hominem in quo perfecta sunt opera ser-}
dierum ^{s. Ad statum unde cecidit}
opus perfecti hominis ^{s. redire in}
sue propter quem omnia sunt perfecta-
se per filiū faceret: qui per dauid
^{s. Christi vel nathan had deū} ^{s. Id est. preberi o-}
^{s. stendebat}
patrē venientibus iter p̄rebebat in
christo. **L**ui luce nō immerito etiā
scribendoꝝ actuū aploꝝ potestas
^{s. Bene in ministerio: q. bene scriptis}
in ministerio dāt: vt deo in deum
^{s. dicta ascensione in qua plenus deus esse com-}
paruit ^{s. Iuda. sc̄z}
pleno et filio prodictionis extincto
oratione ab ipsis apostolis facta
sorte dñice electōnis nūerus com-
plereſ. **H**icq; paulus consumma-
tionē ap̄licis actibus daret: quez
diu p̄tra stimulū recalcitrante dñs
elegisset. **N**ō et legētibus ac querē-
^{s. pro quis}
tibus deūz et si per singula expedi-
ri a nobis utile fuerat: sciens tñ
operantē agricolaꝝ oportet pri-
mum de fructibus suis edere. vi-
^{s. Laudē humana s. pro ut}
tauimus publicam curiositatē: ne
nō tam volentibus deum demo-
strare videremur. q̄ fastidiētibus
prodesse. **L**ectorē obsecro studio
se paginas recensente huius libri
ea q̄ incaute p̄tra eas stili p̄currētis
designata vestigio sunt. nō mō cō-
iungat errori: sed peto meꝝ ignosce-
re ignorantie: et q̄ obstinatio legē-
tis apliata virtus exercitat ad pu-
rum dociles. mentis meꝝ favoris
bus meiq; memor benigne.

Non iam quidem. **B.** Lucas de omnibus q̄ fecit ibs et docuit vsc̄ in diem qua assumpt̄ est sermonē facturus primo eoz qui de eo falla scriperunt redarguit audaciam. Scribit aut̄ historico stilo. Magi enī in describendis rebus q̄ exp̄mendis p̄ceptis studium habuit et historico more te narratione sumpsit exordium et eam historiā plena dicitōne p̄sequitur.

Beda. Nota ea causa maxime scriptisse euangeliū ne pseudo euangelistis esset facultas p̄dicandi qui sub nomine christi apostolorūq; conati sunt sectas perfidig in ducere.

Multi. **Beda.** Non tam numerositate q̄ heresum diversitate. Qui nō sp̄ssancti munere donati sed vacuo labore conati magis ordinarent narrationē q̄ historię texerent veritatem.

Conati. **Ambro.** Conat qui incipit nec perficit qui suis virib; nō ḡf̄ dei q̄ irrigat confidit qui quod ab alijs dictu videt abdere intendit. Non co natur qui diuinō spiri tu res et dicta ministrā te c̄pta complet.

Cōplete. **Ambro.** Redundant per uniuersum mundum mētes fidelium rigant et confirmant.

Ambro. Quod redundat in nullo deficit et te p̄pleto nemo dubitat cum fidē affectus astruit exitus probat.

Nobis. **Beda.** Non solum marcus et lucas auditu didicēt que scriberent sed etiā matthēus et iohannes multa de infantiā pueritia genealogia saluatoris alijs narrantib; dicērunt.

Viderunt et mihi. **z.c. Ambro.** Semina virtus est in homine perfectio intentio et actio utrāq; notat in apostolis fuisse et visionem id est intentio nem et ministerium id est actionem vt per id quod viderint diuinę cognitionis intelligatur intentio per id q̄ ministri fuerunt eorum actio declaretur.

Ambro. Hoc verbum non paolatini sed substantiū interiori mente videtur. Unde moyses dicit quia populus videbat vocem que non solet videri sed audiiri. Audiret petrus verbum quando dictū est ei. Veni post me faciam te p̄f̄. Ministrat quād tollit crucem et sequitur xp̄m.

Omnia. **Beda.** Non omnia que assecutus sed te omnib; que ad fidem legentū confirmādā credit idonea. Ex consulto enim multa p̄terit que alijs dicunt ut diversa in euangeliō gratia resulgeret et proprijs quibusdam libri singuli mysteriorū gestorūq; miraculis eminēt.

Ambro. Prolixiorē notat hunc euangeliū libri q̄ alioz euangeliū statūm. Unde et a paulo laudatur quia omnia assecutus est non q̄ omnia scriperit que nec mundus capit.

Theophile. **Beda.** Theophilus amans deum vel amatus a deo. Qui amat deū vel a deo vult amari ad se putet euangeliū scribi et vt bonū depositū sibi p̄mēdari. Non noua theophilo promittunt sed eadē qui bus est eruditus et quo quid ordine a domino gestum dictum ve sit agnoscatur quia perfectus non solum in ibesum credere sed et fidē perpetuus diuinatatis et temporaneae dispensationis illi debet ostendere.

Fuit in diebus. **Ambro.** Vitulus sacerdotalis hostia. Per vitulum ergo hoc euangeliū figuratur quo a sacerdotib; inchoatur et in vitulo plumbatur id est in christo qui pro mundi vita immolatur.

Hoc. **z.c. Ambro.** Impletū ordinē dixit regem et regionē in qua fuit sacerdotē et gentem eius et vitorem illius indicat.

Beda. Amb. Non solum a parentib; sed etiam a progenitorib; nobilitas baptiste monstratur. Non seculari potestate sublimis sed religione Tales enim parentes p̄nunciū habere debnit ut quasi iure nature insam fidē aduentus christi p̄dicaret.

Amb. Docet diuina scriptura in his quos commendare volumus non solum mores sed etiam parentes oportere laudari ut quasi hereditario iure puritatem habere videant illi quos laudam. Nobilitatib; itaq; iohes baptista parentibus miraculis morib; mu nere passione sic sa muel sic iſaac a parentib; nobilitatem pietatis accepit quaz postoris reliquit.

Euangelii scdm lucam incipit.

C. **I.**

Vit in diebus hec iam alienigena rodis regis na regnabat iudeę sacerdos quidaz

nomine zacharias de vice abia et uxor illi de filiabus aaron et nomē eius elisabeth.

Erant autē ambo non coram hominibus quia omnis iste

in illo non fallitur ut homines iusti ante deum incedentes in omnibus mandatis et iustificatiōibus

non q̄ non peccauerunt sed quia per grām dei abluti peccare desierunt.

dñi sine querela Et non erat illis

sue cause non habendi memorantur ut ma

filius eo q̄ esset elisabeth sterilis

tor appetat virtus et ambo processerant in diebus suis.

Factū est autē cū sacerdotio sun geretur in ordine vicis sue ante

Beda. Ambrosius. Vlona laudatio que genus in maioribus mores in equitate officium in sacerdotio factum in mandatis iudicium in iustificationib; comprehendit.

Justiante deum. **z.c. Ambro.** Non enim omnis qui iustus est ante homines iustus est ante deum. Alter enim vident homines alter tensitate populari iustus videatur michi iustus tamen non sit ante deum si iustitia non ex mentis simplicitate formetur sed adulatio simuletur.

Mandatis et iustisi. **z.c. Ambro.** Beda. Prīus mandatum secunda est iustificatio cum enim mandatis celestib; obedimus in mandatis dei incedimus. Cum recte et congrue indicamus tenere domini iustificationes videmur.

Sine querela. **z.c. Ambro.** Ecce temperata iusticia. Plerāq; durior iustitia hominum querelam pronocat. Unde apostolus. Prudentes bona non tantū coram deo sed etiam coram omnib; hominib; Et ecclesiastes. Nihil multum iustus. Vel incedentes ī omni ius sine querela ius sine conscientia vnglandis.

Et nō erat illis. **Beda.** Divinitus procuratum fuit ut de proiectis dīcū fructu coningū priuatis iohannes nasceretur ut inopinato ortu prōp̄lis et iplos tonum dei gratius afficeret. Et ceteros stupor miraculi pararet auditiū futuri propter. Unde postea subditur. Poluerunt omnes qui audierant in corde suo dicentes. Quidspitas puer iste erit?

Factum est autem cum. **L**um ex p̄cepto moysi uno sacerdote decedente viens succedere iubatur tempore danid statutum est ut vicis sim ministrantes per octonos dies a sabbato usq; ad sabbatum tempore vicis sue singuli castimonię studerent nec interea domū tangerent.

Enō. **vi. Ambro.** Zacharias designat summus sacerdos qui uno tūm